

HET VOORTBINGEN VAN DE VOLGENDE GENERATIE VOOR HET GEMEENTELEVEN

Boodschap 1

Onszelf heiligen voor in het belang van de kinderen

Schriftlezing: Joh. 17:19; 4:6-7, 27; Ef. 5:26-27; Nu. 6:3-4; 1 Tes. 5:23; 4:4;
Ri. 13:12-14

I. Hoewel de Zoon absoluut heilig is in Zichzelf, heiligde Hij Zichzelf nog steeds in Zijn manier van leven toen Hij op aarde was, om een voorbeeld van heiliging te stellen voor Zijn discipelen—Joh. 17:19; Ef. 5:26-27:

- A. Er waren veel dingen die Hij had kunnen doen die niet tegenstrijdig waren met Zijn eigen heiligheid, toch onthield Hij zich ervan deze te doen wegens de zwakte van Zijn discipelen—Joh. 17:19.
- B. In vele zaken leidde de zwakheid van de discipelen de Heer en beperkte dit Zijn vrijheid; de Heer kon veel dingen doen, maar deed ze niet omdat Hij niet wilde dat de discipelen ze verkeerd zouden begrijpen of dat ze zouden struikelen—4:6-7, 27.
- C. Om heilig te zijn, moeten we eerst wat positie betreft afgezonderd zijn tot God—Mt. 23:17:
 - 1. Met betrekking tot onze familie, burens, collega's en vrienden, moeten we afgezonderd zijn; veel christenen zijn echter gered maar niet afgezonderd—Tit. 2:14; cf. Neh. 13:23-24, 30.
 - 2. Zodra een persoon is gered, moet hij ook afgezonderd zijn; dit is de reden waarom een gelovige een heilige wordt genoemd; heilig zijn is afgezonderd zijn tot God—Rom. 1:2, Rv. voetnoot 3.

II. Degenen die kinderen hebben moeten zichzelf heiligen in het belang van hun kinderen; dit betekent dat we ons moeten onthouden van het doen van veel dingen die we zouden kunnen doen, in het belang van onze kinderen—Joh. 17:17, 19; Nu. 6:1-12:

- A. Veel sterke gelovigen zouden kunnen worden voortgebracht in onze tweede generatie als alle ouders van deze generatie goede ouders zouden zijn; de toekomst van de Gemeente hangt af van de ouders—cf. 2 Tes. 3:9; Fil. 3:17.
- B. Een nazireeër moest zich onthouden van wijn en iets dat gerelateerd is aan de bron ervan. Dit betekent dat we ons moeten onthouden van alle soorten aards genot en vreugde, die leiden tot begerig gedrag en een begerig voornemen—Nu. 6:3; Ri. 13:2-20; Ps. 104:15; Pr. 10:19; 2 Tim. 2:22; 3:1-5.
- C. We moeten zien dat God Zijn kinderen aan ons heeft toevertrouwd, dus we moeten hoge eisen stellen aan onszelf in moraliteit, gedrag en alle morele oordelen met betrekking tot goed en fout; we moeten hoge eisen stellen aan wat ideaal is en we moeten ook hoge eisen stellen aan onszelf in spirituele zaken—1 Tes. 5:23:
 - 1. Een kind herinnert zich wat je zegt of vergeet misschien wat je zegt, maar wat hij ziet zal zeker voor altijd in hem blijven; hij ontwikkelt zijn gevoel voor oordeel van jou en hij ontwikkelt zijn waardesysteem door jou—1 Kor. 9:27.
 - 2. Elke ouder moet zich herinneren dat zijn handelingen herhaald zullen worden in zijn kinderen; zijn handelingen zullen niet stoppen met hem; het hele leven van christelijke kinderen hangt af van het gedrag van hun ouders—cf. 2 Tim. 1:5; 3:15.
 - 3. Je moet je woorden heiligen; wanneer je kinderen spreken, moet je ook hun woorden heiligen en precies zijn met hen; wanneer je iets verkeerd zegt, moet je er een punt van maken om je fout toe te geven; op deze manier zul je je kinderen trainen om hun woorden te heiligen—1 Tim. 4:12.

- D. We moeten ons realiseren dat ouders zelfbeheersing moeten beoefenen en hun eigen vrijheid moeten opofferen; God heeft een menselijk lichaam met diens ziel aan ons toevertrouwd; als we zelfbeheersing niet beoefenen en onze vrijheid niet opgeven, zullen we het moeilijk hebben om ons aan God te verantwoorden in de toekomst—1 Kor. 9:25; Gal. 5:22-23.
- E. We moeten zien dat wij, om de kinderen op een echte manier naar de Heer te brengen, personen moeten zijn die met de God wandelen; we kunnen onze kinderen niet naar de Heer zenden door slechts met onze vinger naar de hemel te wijzen; we moeten vóór hen wandelen—1 Kor. 9:27; Rom. 2:21:
 - 1. Nadat Henoch Metuselach verwekte, zegt de Bijbel dat Henoch wandelde met God; toen hij de last van een familie had, voelde hij dat zijn verantwoordelijkheid te groot was en dat hij die niet zelf kon dragen; dus begon hij te wandelen met God—Gn. 5:21-22.
 - 2. Toen Simson in de boezem van zijn moeder was, was hij geheiligd om een nazireeër te zijn; Simson was een nazireeër van de moederschoot af tot de dag van zijn dood—Ri. 13:7.
 - 3. Hanna bad niet hoofdzakelijk wanhopig voor zichzelf maar voor God; ze beloofde God dat als Hij haar een mannelijke nakomeling zou geven, zij Hem het kind zou afstaan door de gelofte van een nazireeër—1 S. 1:11, 22, 28.
 - 4. De kinderen van Lot waren verdorven door hun leven in de verdorven stad—Gn. 19:15.
- F. We moeten ons vat bewaren, behouden en beschermen in heiliging voor God; het moet heilig, afgezonderd en verzadigd zijn met God en ook in eer gehouden worden voor mensen—1 Tes. 4:4; Rom. 13:14.

III. Volgens zowel het oude als het nieuwe testament zijn afgoden het eerste dat we moeten verwijderen in het belang van Gods woning—Gn. 35:1-2; Hnd. 19:19-20:

- A. Jakob beval iedereen in zijn huisgezin om zich te reinigen; we moeten niet slechts vreemde goden wegdoen, maar ook ons hele wezen reinigen; ons hele wezen, onze manier van leven, en onze uitdrukking moeten veranderd worden—Gn. 35:2; 2 Kor. 7:1.
- B. Naast het wegdoen van vreemde goden en het reinigen van zichzelf, verwisselde het huisgezin van Jakob ook hun klederen; klederen verwisselen betekent onze manier van leven veranderen—Gn. 35:2; Op. 22:14a.
- C. Het materiaal dat gebruikt werd voor het maken van het gouden kalf in Exodus 32 was het goud van de gouden ringen van het volk Israël; het verslag in dit hoofdstuk maakt duidelijk dat zelf-verfraaiing leidt tot afgoderij —vv. 1-3.